

at foretage de almindelige undersøgelser og planlægninger, der er nødvendige af hensyn til kommunernes kommende vandforsyning, giver lovforslaget kommunalbestyrelsen mulighed for at gribe ind i de enkelte vandindvindingsager, nemlig ved anke af landvæsenskommissionskendelser, jfr. § 6, stk. 1, sammenholdt med § 33 i lov om landvæsensretter — lov nr. 213 af 31. marts 1949 som ændret ved lov nr. 181 af 20. maj 1952 — og ved de beføjelser, som er tillagt kommunalbestyrelsen ved lovforslagets §§ 13, stk. 3, 15, 16, stk. 2, 21, stk. 2, 25, 27, stk. 1, 28, 32, 33, 36, 42, stk. 4, og 47. Endvidere giver lovforslaget kommunalbestyrelserne en række særlige opgaver. Efter § 12, stk. 1-3, er det kommunalbestyrelserne, der giver tilladelse til visse mindre vandindvindinger. Efter § 15, stk. 1, 3. pkt., skal kommunalbestyrelsen godkende planerne for private anlæg til almen vandforsyning. Efter § 12, stk. 4, og § 15, stk. 3, skal kommunalbestyrelserne føre bog over og kontrollere indvindingsmængden for visse private vandforsyningsanlæg. Efter § 24 skal kommunalbestyrelserne bistå landvæsenskommissionerne med at kontrollere udførelsen af vandforsyningsanlæg. Kapitel VII A giver kommunalbestyrelserne en række beføjelser og pligter som vandværksejere, og efter § 56 kan kommunalbestyrelserne udfærdige regulativer for private vandværker. Efter § 59 kan kommunalbestyrelsen bemyndige visse private vandforsyningsanlæg til at foretage prøveboringer på fremmed grund. Af en række af disse bestemmelser fremgår, at kommunalbestyrelsernes afgørelse kan omgøres af anden myndighed. Med hensyn til beføjelserne efter kap. VII A vil der dog næppe i større omfang blive tale om omgørelsesadgang, men en sådan adgang vil kunne fastsættes ved regulativ i medfør af forslaget § 54. Med hensyn til beføjelsen efter § 56 er der ingen omgørelsesadgang.

Til § 3.

Stk. 1 stemmer med de gældende sundhedsvedtægtsbestemmelser, jfr. normalsundhedsvedtægten af 1960 for landkommuner §§ 5, 8-12 og 15. Regler om sundhedskommissionernes virksomhed findes i lovforslagets §§ 11, stk. 2, 16, stk. 2, 24, 25, 34, 36, 40, stk. 2 og 3, 41, stk. 2, 42, stk. 4, 45, stk. 3, 47, 49 og 50.

Om stk. 2 bemærkes, at reglene om anke af sundhedskommissionernes afgørelser til indenrigsministeriet for tiden findes i sundhedsvedtægterne, jfr. § 65 i normalsundhedsvedtægten for landkommuner. Vedtægterne indeholder som helhed ingen formforskrifter for sundhedskommissionernes afgørelse, heller ikke om, at der skal gives underretning om

ankereglerne. Ankefristen er 14 dage, men det antages i praksis, at indenrigsministeriet kan ændre sundhedskommissioners afgørelser, også når anke indgives senere. En eventuel, ny lov om sundhedskommissionernes forhold må antages at komme til at indeholde mere udførlige ankeregler.

Til § 4.

Bestemmelser om de landvæsenskommissioner, der behandler vandindvindingsager, findes i 1926-lovens § 2, stk. 1 og 3-5. Bestemmelserne er optaget i KF § 5 med forskellige ændringer, som den senere udvikling, herunder landvæsensretsloven af 1949, har givet anledning til. Ved KF § 5, stk. 1, 2. og 3. punktum, opretholder man muligheden for nedsættelse af landvæsenskommissioner for vandindvindingsanlæg i Københavns kommune — d. v. s. forskellige industriindvindinger, idet Københavns Vandforsyning henter sit vand uden for Københavns kommune.

Hvad særligt angår den teknisk sagkyndige, som landvæsenskommissionen efter 1926-lovens § 2, stk. 5, altid skal antage i en vandindvindingsag, jfr. de indledende bemærkninger afsnit 2, bestemmer 1926-loven, at de sagkyndige skal vælges blandt en række af indenrigsministeriet efter indstilling respektive fra Danmarks tekniske Højskole, Danmarks geologiske Undersøgelse og sundhedsstyrelsen udpegede særlige sagkyndige. I praksis hørte man forholdsvis hurtigt op med at benytte hygiejnisk sagkyndige. De fleste sagkyndige har været vandværksteknikere, nemlig civilingeniører, udpeget efter indstilling fra Danmarks tekniske Højskole, men der har dog også været adskillige geologisk sagkyndige. I KF § 5, stk. 5, foreslås, at indenrigsministeren fremtidig skal udpege alle sagkyndige efter indhentet udtalelse fra Danmarks tekniske Højskole, idet det anses for nødvendigt i alle sager at have vandværksteknisk bistand. Ønskes der herudover i en sag sundhedsmæssig eller geologisk bistand, kan der antages yderligere sagkyndige efter landvæsensretslovens §§ 31 og 46.

Amtsrådsforeningen i Danmark har i sin erklæring over KF udtalt betænkelighed ved at anbefale, at Danmarks tekniske Højskole skal udtale sig om de teknisk sagkyndige, da dette kan befrygtes at medføre, at de sagkyndige udelukkende udpeges blandt civilingeniører, eventuelt akademiingeniører, og der herved kan blive mangel på sagkyndige til vandindvindingsagerne.

Indenrigsministeriet skal om dette spørgsmål udtale, at den teknisk sagkyndige i praksis vil have hovedansvaret for landvæsenskommissionens